

Nr 282.

Av herr **Holmström**, om beräkningen av den fanjunkaren **Alarik Wickberg** från och med den 1 oktober 1931 tillkommande pension.

Vid 1924 års riksdag väckte jag en motion (A. K. nr 263), vilken med bilaga var så lydande:

»Tre underofficerare vid Kungl. Hälsinge regemente, fanjunkarne P. Steiner, A. Wickberg och G. A. Schröder, hade, då tidpunkten för deras rätt att avgå med pension nalkades, att taga ställning till frågan, huruvida de då genast borde avgå eller begagna sig av rättigheten att kvarstå i tjänst taga ut de s. k. respitåren.

De hade sig bekant, att frågan om militärers pensionering låg under utredning och hade sålunda att räkna med möjligheten att ett eventuellt riksdagsbeslut under den tid de hade rätt att kvarstå i tjänst skulle för framtiden förskaffa dem bättre pensionsförmåner än om de genast avginge.

För att få klarhet i detta spörsmål rådfrågade de sig med regementschefen, vilken för ändamålet gjorde skriftlig förfrågan i Kungl. Arméns pensionskassa. Det svar, som härå ingick och som i avskrift bilägges motionen, gav det beskedet, att pensionsfrågan icke skulle komma att lösas av riksdagen inom den tid, under vilken de hade rättighet att med begagnande av respitåren kvarstå i tjänst.

Vid detta besked beslöto de att avstå från rättigheten att taga ut respitåren.

Emellertid fattades beslut i den militära pensionsfrågan av 1919 års riksdag i enlighet med ett av särskilt tillkallade sakkunniga avgivet utlåtande i anledning av den av 1918 års riksdag beslutade tillfälliga löneförbättringen. Detta riksdagsbeslut innefattade, att den, som avgått efter den 1 januari 1919, skulle erhålla hel pensionsförbättring och att den, som avgått efter den 1 januari 1918, skulle erhålla halv pensionsförbättring. (Kungl. Maj:ts kungörelse 1919 nr 538.)

Förhållandena vid ovan nämnda underofficerares avgång ur tjänst voro följande:

Steiner avgick $\frac{2}{12}$ 1916; hade rätt till respitår till $\frac{8}{7}$ 1918; *Wickberg* avgick $\frac{2}{2}$ 1917; hade rätt till respitår till $\frac{29}{7}$ 1919; *Schröder* avgick $\frac{2}{3}$ 1918; hade rätt till respitår till $\frac{12}{7}$ 1919.

Steiner och Wickberg kommo sålunda enligt 1919 års riksdags beslut icke i åtnjutande av någon pensionsförbättring, medan Schröder kom i åtnjutande av halv pensionsförbättring. Hade de däremot begagnat sig av sin rätt att taga ut respitår, så hade Schröder och Wickberg kommit i åtnjutande av hel pensionsförbättring och Steiner av halv pensionsförbättring.

Då dessa underofficerare tydligen visat sin avsikt att kvarstå i tjänst, om de därigenom visste sig kunna få bättre pensionsförmåner, och då de

ådagalagt sådan omtanke och försiktighet, att de skaffat sig så att säga officiellt besked å möjligheterna härför, och då detta besked genom förhållandenas senare utveckling för dem blev missvisande, anser jag rättvisa och billighet kräva, att de beviljas samma pensionsförmåner som de med ett kvarstannande i tjänst avsett att få. Vid sådant förhållande skulle den årliga förhöjningen bli för Steiner 625 kronor, för Wickberg 1 250 kronor och för Schröder 625 kronor. För Wickberg och Steiner nu utgående årligt pensionstillägg å 180 kronor vardera skulle i så fall icke längre utgå, vadan den årliga merkostnaden för staten alltså bleve sammanlagt 2 140 kronor. För åstadkommande av full rättvisa borde denna pensionsförbättring naturligen räknas retroaktivt från och med den 1 januari 1919, men anser jag mig ej böra sätta ifråga, att den utgår förr än från den 1 juli 1924.

Jag får sålunda föreslå, att riksdagen måtte besluta, att nedannämnda från Kungl. Hälsinge regemente pensionerade underofficerare från och med den 1 juli 1924 tilldelas pensionsförbättring i enlighet med Kungl. Maj:ts kungörelse 1919 nr 538, så att P. Steiner erhåller halv pensionsförbättring samt A. Wickberg och G. A. Schröder erhålla hel pensionsförbättring.

Stockholm den 21 januari 1924.

Nils Holmström,
Gävle.

Avskrift av avskrift.

Bilaga.

Kungl. Arméns Pensionskassa.
Stockholm 2.

Stockholm 2 den 15 juni 1916.

Till Herr Översten m. m. G. Nyström.

I anledning av Herr Överstens ärade av den 9 dennes får jag meddela, att 1913 års Krigsbefäls underdåniga förslag till ny militär pensionslag, däri under § 3 nu utgående pensionsunderlag betydligt förhöjes, ännu icke varit föremål för Kungl. Maj:ts behandling.

Troligen kommer denna fråga att behandlas i samband med ifrågasatt omorganisation av Arméns pensionskassa och dess änke- och pupillkassa, något som i sin ordning nog icke kommer att äga rum, förrän resultatet av den av Kungl. Maj:t befallda utredningen rörande centralisering av statsunderstödda pensionsanstalter föreligger.

Efter vad professor Kobb — en av ledamöterna i kommittén för denna utredning — uppger, kan resultatet av denna utredning icke föreligga förrän om flera år.

Av allt att döma kommer det sålunda att dröja mycket länge och åtminstone, till dess mera lugna förhållanden inträtt, innan den militära pensionsfrågan blir ordnad på ett mera tillfredsställande sätt.

Med utmärkt högaktning.
E. Hallin.

Denna motion blev av vederbörande utskott avstyrkt och av riksdagen avslagen.

Av de tre i motionen omnämnda herrarna hava Steiner och Schröder efter avskedet haft civila befattningar, medan däremot Wickberg haft tjänst å rullföringsexpeditionen vid Gävle rullföringsområde nr 60.

Den 1 oktober i år måste Wickberg vid uppnådda 65 levnadsår lämna denna tjänst efter att hava tjänat staten i 47 år. Wickberg, som under sin tjänstgöring vid rullföringsexpeditionen haft en jämförelsevis låg avlönning, kommer då, till skillnad från alla andra underofficerare tjänstgörande å rullföringsexpedition att få en avsevärt lägre pension än sina jämnåriga och lägre än underofficerare, vilka efter avgången från aktiv stat icke i fortsättningen varit i statens tjänst.

På grund härav och särskilt med hänsyn till att han — som framhölls i motionen 1924 — på officiellt sätt blivit frestad att icke taga ut de respitår, till vilka han hade rättighet och som skulle gjort honom berättigad till en högre pension, får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen må besluta, att fanjunkaren i Kungl. Häl-
singe regementes reserv, Alarik Wickberg, efter sin avgång
som rullföringsbiträde vid Gävle rullföringsområde, nr 60,
må åtnjuta pension fr. o. m. den 1 oktober 1931 i likhet
med fanjunkare, som avgått från aktiv stat efter 1919 års
ingång.

Stockholm den 22 januari 1931.

Nils Holmström.

